

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010294
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4313010294.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného P. F. , pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iný prečin, o sťažnosti odsúdeného P. F. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo 16.04.2013, sp. zn. 4Pp/16/2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 30. mája 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného P. F. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte uznesením zo 16.04.2013, sp. zn. 4Pp/16/2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh (z 21.03.2013) odsúdeného P. F. (ďalej len „odsúdený“) o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok a dva mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom strázenia uloženého mu právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 15.11.2012 sp. zn. 2T/69/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.01.2011 (ďalej len „prejednávaneá vec“).

Napadnuté uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že odsúdený v prejednávanej veci síce splnil formálnu podmienku podmienočného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je výkon polovice uloženého mu trestu, nespĺnil však ani jednu z dvoch materiálnych podmienok takéhoto rozhodnutia, ktorou je jednak preukázanie určitého stupňa polepšenia (pretože síce nebol disciplinárne potrestaný, ale ani odmenený, jeho správanie je síce na požadovanej úrovni a tiež plní príkazy a nariadenia príslušníkov a vyhýba sa konfliktom, avšak stanovené ciele programu zaobchádzania sa u neho neplnia, v individuálnej práci s ním sa nepodarilo dosiahnuť pozitívne zmeny v jeho hodnotovej orientácii, ani jeho prístup k vlastnej resocializácii nepoukazuje na pozitívne zmeny, má nekritický postoj k páchaniu rôznorodnej trestnej činnosti, ktorej sa v minulosti opakovane dopustil, aktuálna resocializačná prognóza u neho je nepriaznivá, ktorých všetkých v záveroch hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce jeho riaditeľ neodporučil podmienočné prepustenie odsúdeného v prejednávanej veci), jednak prognóza, že v skúšobnej dobe podmienočného prepustenia bude viesť riadny život (nielen prístup k plneniu programu zaobchádzania nepoukazuje na pozitívne zmeny v jeho postojoch k resocializácii, ale aj a predovšetkým opakovane sa dopúšťal úmyselných, najmä majetkových trestných činov, pričom nepodmienočné tresty odňatia slobody v minulosti mu uložené a vykonané, nespĺnili u neho voj účel, napriek opakovanému upusteniu od uloženia súhrnného trestu je zrejmé, že odsúdený má sklony k páchaniu trestnej činnosti, nemožno od neho dôvodne očakávať, že v skúšobnej dobe podmienočného prepustenia povedie riadny život, na opodstatnenosť ktorého záveru nemá žiadny vplyv a význam skutočnosť, že si vybavuje starobný dôchodok, ani iné ním tvrdené skutočnosti a preto je potrebné na odsúdeného naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody). Zo všetkých týchto dôvodov, tiež citujúc ustanovenie § 66 odsek 2 Trestného zákona o prihlíadnutí aj na typ ústavu (so stredným stupňom strázenia), v ktorom odsúdený trest odňatia slobody

vykonáva dospel súd prvého stupňa k záveru, že si odsúdený nevytvoril podmienky na podmienené prepustenie a preto jeho návrh na takéto rozhodnutie zamietol.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho oznámení vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 16.04.2013 v jeho prítomnosti, teda včas, sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 29.04.2013 a to predovšetkým zopakovaním tých skutočností, okolností a tvrdení, ktoré uviedol vo svojom návrhu v prejednávanej veci z 21.03.2013 upozorniac súčasne jednak na svoj vek, zdravotný stav a s tým súvisiace problémy pri zaradení ho do práce vo výkone trestu odňatia slobody, jednak na svoje správanie vo výkone trestu odňatia slobody a plnenie si povinností s tým, že počas jedného mesiaca si objektívne nemohol vytvoriť podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny, tiež namietajúc, že závery jeho hodnotenia sa neopierajú o konkrétne a overiteľné skutočnosti a to zvlášť pokiaľ ide o prognózu, ktorá sa nesmie opierať o minulosť, hodnoteniu tiež vytknúc jeho formu, proces jeho tvorby a spôsob, akým bol s jeho obsahom oboznámený. Oboznámiaiac so svojimi podrobnými zámermi pre prípad podmieneného prepustenia a končiac úvahou o nepodstatnosti troch nevykonaných mesiacov v prejednávanej veci oproti dvadsaťšesť rokom, ktoré „odslúžil“ vo výkone trestu odňatia slobody odsúdený Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“) požiadal o prehodnotenie napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 21.05.2013, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že odsúdený nesplnil ani jednu z dvoch materiálnych podmienok podmieneného prepustenia (ktorými podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je jednak preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením povinností a správaním, jednak že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), sú správne, teda opodstatnené a zákonu zodpovedajúce a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd preto poukazuje považujúc za potrebné ich iba spresniť a doplniť v tom smere, že v osobe odsúdeného ide (bez troch zahladených odsúdení a bez dvoch odsúdení v cudzine) od roku 1966 o sedemnásťkrát súdne trestaného špeciálneho (predovšetkým majetkové trestné činy) recidivistu, ktorý v najmenej v ôsmich prípadoch predchádzajúcich odsúdení uložený mu nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal (naposledy 04.06.2010), ktoré skoršie vykonané tresty odňatia slobody (ako aj dve z nich podmienené prepustenia, posledné 23.05.2002) sa u neho zjavne minuli akýmkoľvek výchovným účinkom a preto je aj názoru nadriadeného súdu potrebné, aby na odsúdeného bolo v prejednávanej veci naďalej pôsobené výchovnými prostriedkami uplatňovanými vo výkone trestu odňatia slobody, na ktorý záver nemá žiadny relevantný vplyv a význam žiadna zo skutočností, okolností alebo úvah odsúdeného uvedených v odôvodnení jeho, proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný

prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).